

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce, v právní věci navrhovatele **V. P.**, proti odpůrci **Ministerstvu financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, ve věci podání navrhovatele ze dne 27. 7. 2007, doplněného podáním ze dne 2. 9. 2007, označených jako žaloba „o zneužití pravomoci veřejného činitele“,

t a k t o :

I. Návrh s e o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 27. 7. 2007 označeným jako „Žaloba o zneužití pravomoci veřejného činitele“ se navrhovatel domáhal soudní ochrany ve sporu s Ministerstvem financí vedeném před tímto orgánem pod č. j. 10/44 424/2007-291. Jelikož však z obsahu tohoto podání nebylo seznatelné, zda se navrhovatel domáhá vydání rozhodnutí v rámci správního soudnictví či směřuje-li jeho návrh k vyvolání občanského soudního řízení, byl navrhovatel usnesením ze dne 8. 8. 2007, č. j. Na 174/2007 – 17 vyzván k upřesnění, čeho se v dané věci domáhá. Na tuto výzvu zareagoval podáním ze dne 2. 9. 2007 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 9. 2007. Jakkoli je toto podání po obsahové stránce značně nekonzistentní a nesrozumitelné, navrhovatel v něm (v části VII.) uvedl, že „na výzvu Nejvyššího správního soudu v Brně (...) zasílá odstranění vad svého podání, aby bylo jasno, čeho se jím domáhá pro žalobu na úřad: Ministerstvo financí „O zneužití pravomoci veřejného činitele“, ve výši škody 12 000 000 Kč bez penalizace, která byla způsobena porušením zákona o odpovědnosti státu ČR, za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem podle zákona č. 82/1998 Sb.“. Závěrečný návrh formuloval navrhovatel tak, že „soud přivoluje ve smyslu všeobecného poškození práv majitele domu, V. P. Domu n. Š. 322 v P. 9 – P. k náhradě požadované škody ve výši: 12 000 000 Kč bez penalizace“.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že navrhovatel svými podáními směřuje k soudnímu přiznání náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Ve smyslu ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu jsou však tyto návrhy ve správním soudnictví neprojednatelné, neboť jde o spory v soukromoprávní věci (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu č. 514/2005 Sb. NSS).

Podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, a nebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.

V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel se v dané věci zcela evidentně domáhá soudní ochrany ve věci soukromého práva, Nejvyšší správní soud jeho návrh ve smyslu shora citovaného ustanovení odmítl. Podle věty druhé citovaného ustanovení současně navrhovatele poučuje v tom směru, že domáhá-li se vůči odpůrci náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, může ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu v občanském soudním řízení k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu.

O nákladech tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu